

PREJEMNIKI ČOPOVIH PRIZNANJ IN ČOPOVIH DIPLOM 2009

Čopove diplome 2009

- Tatjana Gornik Baraga, Knjižnica Bena Zupančiča v Postojni
- Lidija Majnik, Knjižnica Ivana Potrča Ptuj
- Anica Kopinič, Ljudska knjižnica Metlika
- Zdenka Žigon, Lavričeva knjižnica Ajdovščina
- Darja Peperko Golob, Knjižnica Mirana Jarca Novo mesto
- Knjižnica Velenje
- Oddelek za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani

TATJANA GORNIK BARAGA

»Tatjana Gornik Baraga je vse svoje življenje zapisala in posvetila naši knjižnici – Knjižnici Bena Zupančiča v Postojni« so zapisali in podpisali vsi njeni sodelavci v knjižnici. Je človek svobodnega duha in mišljenja, obenem pa ima najbolj izrazit posluš za sočloveka. Empatičnost je njena vrлина, občudovanja vreden pa je tudi njen odnos do vseh zaposlenih. Njen življenjski cilj je bil vzpostavitev dobrih odnosov v knjižnici. In pri tem je uspela. Njena izkušnost, prilagodljivost in strokovna usposobljenost za vodenje knjižnice ima pomemben vpliv na uspešno zadovoljevanje spremenljivih potreb lokalne in širše skupnosti. Vsestransko sodeluje pri organizaciji kulturnih prireditev, vzdržuje dobre poslovne odnose na vseh ravneh, dobro oblikuje poslovno politiko knjižnice in se uspešno povezuje z drugimi organizacijami. Vestno in gospodarno upravlja s proračunom, njeni vrline sta tudi ažurnost in prilagajanje spremembam. Posebej je treba poudariti njeno vlogo pri rekonstrukciji in dozidavi osrednje knjižnice v Postojni. Imela je odločilno vlogo pri upravljanju oblikovanja prostorov in opreme. S svojim delom se je močno trudila, da bo knjižnica lahko zadovoljila knjižnične in informacijske potrebe lokalne skupnosti. Zaposlenim s svojo osebnostjo in karizmo vliva delovno energijo, vitalnost in moč ter jih pozitivno motivira. Za njeno vztrajno in uspešno strokovno napredovanje, uspešno vodenje knjižnice,

razvijanje dobrih odnosov s sodelavci in okoljem, sodelovanje v odborih in združenjih podeljujemo Tatjani Gornik Baraga Čopovo diplomo za leto 2009.

LIDIJA MAJNIK

Z izjemo obdobja od leta 2000 do 2004, ko je bila poslanka Državnega zbora, je Lidija Majnik vso svojo delovno pot prehodila v knjižničarstvu. V Društvo bibliotekarjev se je včlanila leta 1975. V času njenega vodenja knjižnice je bil največji in najzahtevnejši projekt zagotovitev večjega števila zaposlenih ter uvajanje novih dejavnosti knjižnice, predvsem pa zagotovitev ustreznih prostorskih pogojev za delovanje Knjižnice Ivana Potrča Ptuj. Knjižnica je delovala v zgornjem nadstropju minoritskega samostana v neustreznih kadrovskih in prostorskih pogojih. Aktivno se je vključila v prizadevanja za povečanje števila zaposlenih in zagotovitev ustreznih prostorskih pogojev. Bila je uspešna na obeh področjih. Od začetnih 14 sodelavcev se je ob zaključku njenega mandata leta 2000 število zaposlenih povečalo na 23. Projekt adaptacije Malega gradu je trajal polnih 15 let in je potekal v več fazah. Obnova je trajala do leta 2000, ko so se vsi oddelki ptujske knjižnice združili pod skupno streho. Kot poslanka je Lidija Majnik sodelovala pri pripravi in sprejemanju knjižničarske zakonodaje in s tem aktivno sooblikovala pripravo zakonskih osnov za delovanje splošnih knjižnic. S svojim delom in vztrajnostjo je bila Lidija Majnik ena tistih, ki so bili na Ptuj prepričani, da si najlepše in najstarejše slovensko mesto zasluži tudi knjižnico, ki bo izpolnjevala vse sodobne standarde, ki jih narekuje knjižničarska stroka. Za njen prispevek k uresničevanju takega prepričanja Lidiji Majnik podeljujemo Čopovo diplomo za leto 2009.

ANICA KOPINIČ

Anica Kopinič je Ljudsko knjižnico Metlika uspešno vodila od leta 1990 dalje. V devetnajstih letih dela na področju knjižničarstva je pridobila veliko znanj in izkušenj, kar je uspešno vključevala v razvoj knjižnice in njene dejavnosti. Pridobljeno znanje je uvajala v prakso in veliko pozornost namenjala načrtnemu in stalnemu razvoju dejavnosti Ljudske knjižnice Metlika. V času njenega vodenja je knjižnica z uvajanjem številnih aktivnosti in vključevanjem v okolje postala prepoznavna in ugledna ustanova, kar dokazujejo številne oblike sodelovanja z zavodi, društvi, podjetniki in posamezniki. Veliko pozornost je namenjala širitvi zbirke, opremljanju knjižnice, širjenju knjižničnih prostorov in organizaciji knjižnične dejavnosti z odpiranjem izposojevališč. Eden od njenih dosežkov je tudi uvedba bibliobusa v občini Metlika s sodelovanjem z novomeško Knjižnico Mirana Jarca. Nedvomno je eden od rezultatov njenih prizadevanj za razvoj knjižnične dejavnosti v občini Metlika tudi že izdelana projektna dokumentacija za izgradnjo nove knjižnice v starem metliškem mestnem jedru. Svojim sodelavcem je vzor dobre, odkrite in predvsem poštene delavke, pripravljene na

sodelovanje in pomoč sodelavcem. S svojim znanjem in izkušnjami ter voljo do dela se je dotaknila vseh, ki so sodelovali z njo. Za njeno prizadevno in uspešno delo pri razvoju in širjenju knjižnične dejavnosti podeljujemo Anici Kopinič Čopovo diplomu za leto 2009.

ZDENKA ŽIGON

Svojo knjižničarsko pot je Zdenka Žigon začela v Goriški knjižnici Franceta Bevka. Od leta 1993 je bila vodja enote Lavričeva knjižnica v Zavodu za kulturo, izobraževanje in šport, leta 2002 pa je Lavričeva knjižnica postala samostojni zavod. V vseh teh letih si je Zdenka Žigon prizadevala za aktivno vključevanje Lavričeve knjižnice v območje, na katerem deluje. Poživila je dejavnosti, ki so v manjši meri potekale že prej in jim vtisnila novo vsebino, obenem pa si je ves čas prizadevala za uveljavljanje novih oblik dela z bralci. Veliko skrb je namenila širitvi mreže, poskrbela je za odkup deleža bibliobusa, ki sta ga skupaj uporabljali Goriška in Lavričeva knjižnica, in je tako v celoti postal last Lavričeve knjižnice. Prizadevala si je za širitev mreže postajališč in uredila računalniško opremljenost in povezanost večine oddelkov Lavričeve knjižnice ter avtomatizirano izposajo. Aktivna je v Društvu bibliotekarjev Primorske, v strokovni reviji objavlja članke o delu knjižnice. Veliko skrb namenja sodelovanju z okoljem, v okviru Lavričeve knjižnice je ustanovila Univerzo za tretje življenjsko obdobje. Ker se je njena dejavnost širila, je prerasla v društvo MOST, ki je še danes eno najbolj prepoznavnih tovrstnih univerz pri nas in v zamejstvu. Vsa leta je skrbelo za to, da je knjižnica strokovno, kulturno in materialno dobro poslovala. Zdenka Žigon živi za in z Lavričevo knjižnico. Za njen prispevek k strokovnemu delu ji podeljujemo Čopovo diplomu za leto 2009.

DARJA PEPERKO GOLOB

Njeno ime je neločljivo povezano s posebnimi zbirkami v Knjižnici Mirana Jarca Novo mesto. Ima izreden čut za redko in dragoceno knjižnično gradivo. Je ena od gonilnih sil promocijske ter razstavne dejavnosti knjižnice. Uredila je bogate zbirke posebnega gradiva v novomeški knjižnici. Starejše gradivo predstavlja v obliki razstav, bibliopedagoških ur, z objavami člankov in katalogov gradiva ter sodobno obdelavo oziroma prenosom na elektronske medije. S sodelovanjem s sorodnimi ustanovami vzpostavlja strokovne vezi in tako širi pomen knjižnice v širše okolje. Vedno si prizadeva, da bi bila na tekočem z najboljšimi rešitvami hranjenja in zaščite gradiva in skrbi za to, da je to posebno gradivo pravilno hranjeno v ustreznih mikroklimatskih pogojih, kot to določajo standardi. Ukvarja se z uredniško, založniško, prireditveno in razstavno dejavnostjo in sodeluje v projektih, ki oživljajo našo pisno kulturno dediščino, črpajo svoje vsebine iz domoznansva in posebnih zbirk ter njeno delo predstavljajo najširši javnosti, preko spleta tudi celemu svetu. Aktivno sodeluje v delovni skupini za domoznan-

stvo, ki deluje v okviru osrednjih območnih knjižnic. Za njeno prizadevnost pri strokovnem delu Darji Peperko Golob podeljujemo Čopovo diplomu za leto 2009.

KNJIŽNICA VELENJE (direktor Vlado Vrbič)

Zgodovina knjižnic in knjižničarstva v Šaleški dolini se je začela leta 1854, ko je bila ustanovljena »bukvarnica« entuzijasta Petra Musija. V času do druge svetovne vojne je tod delovala vrsta knjižnic, vendar je druga svetovna vojna prekinila delovanje večine od njih. Začetki današnje Knjižnice Velenje pa segajo v jesen leta 1934, ko je bila odprta »javna knjižnica« z zbirko 442 knjig v tedanji osnovni šoli. Njena zbirka je skrita pri zavednih Velenjčanih preživela drugo svetovno vojno in po njenem koncu spet služila svojemu namenu. Od leta 1962 je knjižnica delovala v prostorih tedanje Delavske univerze, dobila je prvo šolano knjižničarko. Leta 1971 je bila knjižnica že nepogrešljivi del kulturno-izobraževalne ponudbe nastajajočega mesta, knjižnica se je osamosvojila in preselila v posebej zanjo zgrajen objekt, kar je bilo za tiste čase izredna redkost. Zaposlovala je že sedem oseb. Od leta 1975 do 2004. je bila knjižnica vključena v okvir Kulturnega centra Ivan Napotnik, znova je postala samostojna leta 2008. Danes ima skupaj 22 zaposlenih. Od začetka sedemdesetih let velenjski knjižničarji in knjižničarke sodelujejo v strokovnih in upravnih združenjih tako na regijski kot tudi na slovenski ravni. V obdobju po letu 2000 je knjižnica tudi s prostori stopila v tretje tisočletje, v večje in obnovljene prostore so se preselile vse njene enote. Knjižnica Velenje, ki skrbi za 46.000 prebivalcev na treh lokacijah, je danes temeljni steber kulture, informacijsko-izobraževalne in socialno-družabne ponudbe v vseh treh občinah, za katere izvaja knjižnično dejavnost. Za njen prispevek k ugledu in pomenu slovenskega knjižničarstva Knjižnici Velenje ob njeni 75-letnici podeljujemo Čopovo diplomu za leto 2009.

ODDELEK ZA BIBLIOTEKARSTVO, INFORMACIJSKO ZNANOST IN KNJIGARSTVO FILOZOFSE FAKULTETE UNIVERZE V LJUBLJANI (predstojnica dr. Alenka Šauperl)

V preteklosti slovenski knjižnični delavci niso bili bibliotekarsko strokovno šolani, ker formalnega izobraževanja na tem področju še ni bilo. Prva organizirana oblika strokovnega izobraževanja poklicnih knjižničarskih delavcev so bili knjižničarski tečaji v letih 1947 in 1949 za kandidate s srednjo šolo. V šolskem letu 1964/65 je bil v program Pedagoške akademije vključen dveletni dvopredmetni študij knjižničarstva, leta 1980 pa je bil uveden srednješolski izobraževalni program za poklic knjižničar-knjigar. Spomladi leta 1982 je bil pripravljen prvi osnutek programske zasnove za izobraževalni program knjižničarstva za pridobitev srednje, višje in visoke strokovne izobrazbe, leta 1984 pa nov osnutek dvopredmetnega visokošolskega programa Bibliotekarstvo, ki ga je Posebna izobraževalna skupnost leta 1985 dokončno potrdila in določila, da se začne iz-

vajati v šolskem letu 1987/88 na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Leta 1994 so na Oddelku za bibliotekarstvo pripravili še program samostojnega študija bibliotekarstva, ki so ga začeli izvajati v šolskem letu 1996/97. Naslednje šolsko leto je bil objavljen že razpis za podiplomski študij. Po prvem desetletju, ko je bilo največ naporov Oddelka za bibliotekarstvo vloženih v organizacijo dodiplomskega in podiplomskega študija, je v drugem desetletju Oddelek posvečal posebno pozornost raziskovalni in mednarodni dejavnosti ter znanstvenemu publiciranju, opravljen je bil tudi prehod na uskladitev študijskih programov z bolonjsko reformo. Oddelek se je preimenoval v Oddelek za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo. Mednarodno sodelovanje se je začelo leta 2000, saj pred tem ni bilo ustreznih kadrovskih pogojev. Oddelek se je vključeval v evropski program za izmenjavo studentov in profesorjev Socrates/Erasmus, kasneje tudi v programe Leonardo da Vinci. Sklenjeni so sporazumi o sodelovanju z univerzami v Evropi in ZDA, aktivno pa sodeluje tudi v različnih projektih. V zbirki »Bibliothecaria«, ki jo izdaja oddelek, je doslej izšlo že petnajst knjig. Za dvaindvajsetletni prispevek k razvoju bibliotekarstva na pedagoškem in raziskovalnem področju v Sloveniji in tujini Oddelku za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani podeljujemo Čopovo diplomu za leto 2009.

Čopova priznanja 2009

- mag. Marjeta Oven, Centralna pravosodna knjižnica Ljubljana
- Maja Razboršek, Kosovelova knjižnica Sežana
- Joži Ahačič, Knjižnica dr. Toneta Pretnarja Trzič
- Avgušтина (Gusta) Grobin, Knjižnica Šmarje pri Jelšah
- Anka Sollner - Perdih, Osrednja humanistična knjižnica Filozofske fakultete, knjižnica Oddelka za slovenistiko in Oddelka za slavistiko

mag. MARJETA OVEN

Mag. Marjeta Oven je zaposlena v Centralni pravosodni knjižnici, ki deluje že devetdeset let. Z njeno zaposlitvijo je delo knjižnice dobilo novo vsebino in polet, ki pomeni sicer nadaljevanje devetdesetletnega dela, hkrati pa tudi preraščanje v sodoben informacijski sistem, vključen v Pravni informacijski sistem Vrhovnega sodišča. Marjeta Oven je s svojim bogatim strokovnim znanjem, ljubeznijo do knjige, razgledanostjo in človeško širino odločilno prispevala k spoznanju, da

se knjige in sodobni mediji dopolnjujejo in da so zapisane pravne podlage temelj razumevanja prava. Tako njen prispevek ocenjuje vodstvo in številni uporabniki. Pot takemu odnosu do nje in do knjižnice odpira tudi sama s svojo človeško toplino in utrjevanjem spoznanja, da povezanost zaposlenih zagotavlja prijazno okolje za delo in za uporabnike. Njena prepoznavna želja za še boljšo knjižnico je zagotovilo za nadaljnji razvoj knjižnice in ohranjanje tistega, kar je bilo doseženega v dosedanem delovanju knjižnice. Kot izraz spoštovanja do njenega dela in kot spodbudo za nadaljnje delo v knjižnici, ki je zaradi njenega odločilnega prispevka vse bolj prepoznavna v strokovni javnosti, mag. Marjeti Oven podeljujemo Čopovo priznanje za leto 2009.

MAJA RAZBORŠEK

Iz prikaza dela Maje Razboršek v Kosovelovi knjižnici v Sežani je razvidno uspešno večletno temeljno strokovno delo na področju mladinske književnosti in bralne kulture. Ko govorimo o njenem delu, govorimo o vzornem delu z mlajšimi in odraslimi uporabniki, gradivom ter informiranju o njem, govorimo o njenem prispevku k bralni, splošni in informacijski pismenosti prebivalstva, o stalnem strokovnem spopolnjevanju in uvajanju novosti v delovni proces. Gre za premišljeno in sistematično delo z mladimi in odraslimi, tudi z osebami s posebnimi potrebami ter za širjenje bralne kulture v raznolikih oblikah in vsebinah knjižne, književne in knjižnične vzgoje v povezavi z drugimi umetnostmi, v katero so vključeni učenci, mladi glasbeniki, plesalci in njihovi mentorji. Rezultatov njenega dela so deležni prebivalci območja, ki mu knjižnica služi, to so štiri brkinsko-kraške občine, Slovenci iz zamejstva in vse več prehodnih obiskovalcev iz tujine ter srednješolci iz vse Slovenije. Razen s posamezniki in skupinami sodeluje tudi s strokovnimi delavci kraških institucij, vrtcev, šol, zavodov in društev. S premišljeno načrtovanim delom tako širi vpliv knjižnice na lokalni in širši družbeni prostor. Za navedeni prispevek Maji Razboršek podeljujemo Čopovo priznanje za leto 2009.

JOŽI AHAČIČ

V tržiškem prostoru je Joži Ahačič prepoznavna kot prijazna in požrtvovalna knjižničarka. Uporabnikova potreba je zanjo tako pomembna, da vedno najde odgovor na informacijsko vprašanje, ne glede na to, koliko virov mora pregledati. Pri njenem delu gre za dolgoletno, šestintridesetletno temeljno strokovno delo v knjižničarski stroki v tržiški knjižnici, s posebnim poudarkom na področju mladinskega knjižničarstva, za vzorno in vestno delo z mladimi uporabniki, njihovimi starši in pedagoškimi delavci, za temeljito seznanjenost in uspešno širjenje ter popularizacijo otroške in mladinske literature. S svojim delom postavlja temelje za širitev bralne kulture v tržiški občini. Ob skrbi za svoje stalno strokovno spopolnjevanje in ob uvajanju novosti v delovni proces ostaja večno mla-

da, večni otrok, očaran od knjig in to očaranost širi okoli sebe. Odlično sodeluje s sodelavci in širšim socialnim in družbenim okoljem. Za vse je zgled vestne, strokovno podkovane knjižničarke s srcem, ki zna pogledati v oči in najti čas za človeka. Za predano delo in zapisanost knjižničarskemu poklicu Joži Ahačič podeljujemo Čopovo priznanje za leto 2009.

AVGUŠTINA (GUSTA) GROBIN

Avguština (Gusta) Grobin je že 31 let zaposlena v Knjižnici Šmarje pri Jelšah. Njeno uspešno strokovno delo se odraža v zadovoljstvu uporabnikov s storitvami knjižnice. Svoje delo opravlja z veseljem in predanostjo, pri delu z uporabniki in gradivom je natančna in strokovna. V knjižnico vnaša optimizem in prijaznost. Posebno pozornost namenja delu z otroki in mladino ter odraslimi s posebnimi potrebami. V delo knjižnice je uvedla številne novosti, ki so knjižnico še bolj povezale z okoljem. Izvaja številne oblike informiranja uporabnikov o gradivu, od predstavitvenih razstav novega gradiva do predstavitev novosti na področju otroške in mladinske književnosti na lokalnem radiu. Je nepogrešljiva mentorica za različne oblike dela z mladimi bralci in pri uvajanju novih sodelavcev v delo. Zaradi svojega vedrega značaja je med svojimi sodelavci priljubljena in spoštovana. S svojim delom se vključuje v širše okolje in s tem pomembno prispeva k večanju prepoznavnosti in ugleda knjižnice. Uspešno sodeluje z otroškimi vrtci in osnovnimi šolami v okolju pri izvedbi številnih dejavnosti. Posebno skrb namenja tudi uporabnikom s posebnimi potrebami. Stanovalce doma upokojencev je ob pomoči sodelavke povezala v bralni krožek, sodeluje pri študijskem krožku za odrasle z motnjami v duševnem in telesnem razvoju. Aktivna je tudi pri organizaciji različnih izobraževalnih in kulturnih prireditev. Za njeno strokovno delo, sodelovanje in inovativnost ter topel človeški odnos Avguštini (Gusti) Grobin podeljujemo Čopovo priznanje za leto 2009.

ANKA SOLLNER - PERDIH

Anka Sollner - Perdih od leta 1997 dalje vodi največjo oddelčno knjižnico v okviru Osrednje humanistične knjižnice Filozofske fakultete, knjižnico Oddelka za slovenistiko in Oddelka za slavistiko. Pri svojem strokovnem delu izkazuje nadpovprečno uspešnost in zgledno sodeluje s sodelavci in širšim okoljem. Široka paleta opravil, ki jih opravlja v okviru svojih delovnih nalog, sega od koordinacije nabave gradiva, njegove obdelave ter dela z uporabniki do uredniškega dela pri redakciji različnih bibliografij. Sodeluje pri zbiranju in pripravi gradiv za objave, pripravlja in organizira različne razstave, s čimer pomembno prispeva k ugledu knjižnice. Je mentorica študentom bibliotekarstva in pri uvajanju novih sodelavcev v delo knjižnice. Svoja znanja, pridobljena na različnih oblikah izobraževanja, prenaša v svoje delo v knjižnici in ga posreduje svojim sodelavcem. Pomembno področje njenega dela predstavlja bibliografija in bibliografsko delo.

S sodelavci je pripravila bibliografske preglede slovenistike za določena obdobja, sama pa je pripravila vrsto osebnih bibliografij pomembnih slovenistov. Za njeno uspešno strokovno delo, zgledno sodelovanje s sodelavci in okoljem ter promoviranje knjižnice podeljujemo Anki Sollner - Perdih Čopovo priznanje za leto 2009.